

عنوان مقاله:

علل تداوم مناقشه ایران و آمریکا پس از توافق هسته ای

محل انتشار:

فصلنامه سیاست جهانی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

فرزاد رستمی - استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه رازی کرمانشاه

مسلم غلامی حسن آبادی - کارشناس ارشد روابط بین الملل دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

روابط ایران و آمریکا در چند دهه ی اخیر به ویژه پس از انقلاب اسلامی همراه با بی اعتمادی، بدبینی و نگاه به شدت خصومت آمیز نسبت به یکدیگر معرفی شده است. ساختارهای هنجاری و معنایی که هویت بخش ایران و آمریکا در عرصه ی بین المللی است، همدیگر را به مثابه ی یک «دگر» و «غیر» تعریف کرده است. در این میان در چارچوب بن نگره های هویتی دوطرف، اقداماتی که در مناسبات منطقه ای و بین المللی توسط هرکدام از دوبازیگر صورت می گیرد، به عنوان اقدامی علیه «خود» تلقی می شود. اقداماتی که به زعم آن بازیگر به عنوان کنش مناسب و در راستای منافع ملی و خدمت به مولفه های هویت ساز است در چشم دیگری یک تهدید نگریسته می شود. روابط ایران و آمریکا بعد از انقلاب از این قاعده تخطی نکرده است. بر این اساس در مناسبات بین دو بازیگر همواره لحظه های امیدبخش به منظور کاستن از این نگاه منفی به ندرت مشاهده شده است. با این حال در سالهای اخیر که مناقشه ی هسته ای ایران انگاره ها و سازه های به شدت تقابل گرایانه را به عرصه ی عمل کشانده بود؛ با دستیابی به توافق هسته ای ایران و غرب این سوال مطرح می شود که حل مناقشه ی هسته ای در آینده ی مناسبات دوکشور چه پیامدی به همراه دارد. بر این اساس سوال اصلی تحقیق آن است که علل و زمینه های تداوم مناقشه ی ایران و آمریکا کدام اند؟ فرضیه ی مقاله آن است که حاکم بودن انگاره های هویتی در مناسبات بین دوکشور، مولفه های رفتاری متعارضی را در مناسبات منطقه ای و بین المللی آنها بوجود آورده است. از جمله محورهای تعارض رفتاری دو طرف مساله ی حقوق بشر، تروریسم، حمایت از جنبش های اسلامی، مساله ی اسرائیل، مسائل منطقه ای و مناقشه ی هسته ای است. در مقاله ی پیش رو نویسندگان به بررسی ابعاد مختلف این مساله می پردازند

کلمات کلیدی:

سازه انگاری، ایران، ایالات متحده آمریکا، مذاکرات هسته ای، تعارض هویتی، تعارض رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1998252>

